

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR.430
din data de 15.06.2016

Dosar nr: 115/2015

Petiția nr: 1287 din data de 18.02.2014

Petent:.....

Reclamat: Curtea de Conturi a României

Obiect: Nerespectarea detașărilor cu distincție între mediul privat și bugetar.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

.....

I.2. Numele, domiciliul sau reședința părții reclamate

2.1. Curtea de Conturi a României, cu sediul în București, Str. Lev. Tolstoi, nr. 22-24, Sector 1.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare.

Petenții sesizează că în urma controlului efectuat de către reprezentanții Curții de Conturi a fost întocmit un Raport care conține **Decizia nr. 36/01.09.2014** considerată ca fiind **discriminatorie** în ce privește abaterea nr. 10 și măsura II.2 din Decizie, dispusă pentru remedierea abaterii nr. 10. **Petenții consideră discriminatoriu nerespectarea regimului detașării** cu distincție între mediul privat și bugetar pentru personalul contractual, dar și **încălcarea principiului juridic** conform căruia unde „legea nu distinge nici noi nu distingem”.

III. Procedura de citare.

3.1. Petenții au fost citați prin adresele înregistrate cu nr.1287/23.02.2015, partea reclamată a fost citată prin adresa înregistrată cu nr. 1390/23.02.2015.

3.2. La termenul de audieri din data de 05.03.2015, petenții au fost prezenți prin împuternicit,

..

IV. Susținerile părților.

Susținerile petenților

4.1.1. Petenții sesizează faptul că în urma controlului efectuat de către reprezentanții Curții de Conturi a fost întocmit un Raport care conține **Decizia nr. 36/01.09.2014** considerată ca fiind **discriminatorie** în ceea ce privește abaterea nr. 10 și măsura nr. II.2 din Decizie, dispusă pentru remedierea abaterii nr. 10.

4.1.2. La punctul 10 din Decizie se menționează faptul că angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata, în anul 2013 a unor drepturi salariale au fost acordate fără respectarea cadrului legal aplicabil entității pentru personalul detașat din sectorul privat, de la societăți comerciale cu răspundere limitată, pe funcții care nu au fost aprobate de ordonatorul principal de credite.

4.1.3. **Codul Muncii nu face distincția** cu privire la detașarea angajaților din mediul privat la instituțiile publice, și nici nu specifică un tratament diferențiat între public și privat, în ceea ce privește personalul contractual. Diferențele sunt **făcute de legile speciale pentru profesii speciale** cum ar fi funcționarii publici, magistrați. În cazul petenților care fac parte din **personalul contractual se aplică plenar prevederile Codului Muncii, astfel se aplică și instituția detașării.**

4.1.4. **Petenții consideră discriminatoriu nerespectarea regimului detașării** cu distincție între mediul privat și bugetar pentru personalul contractual, dar și **încălcarea principiului juridic** conform căruia unde „legea nu distinge nici noi nu distingem”.

Detașările au fost instrumentate pentru posturi existente și bugetate, așa cum arată execuția bugetară la 31.12.2013. Au fost detașați salariați cu pregătire și experiența necesară atingerii scopului institutului, fiind detașați un economist, un consilier juridic, un casier, referenți, experți cu experiența în derularea de proiecte și programe. Folosirea formei de plural din Decizie, în opinia petenților, este eronată, în sensul în care acele posturi existau și în vechea structură, conform statutului de funcții din 2004, preluate pentru detașări până la intrarea în vigoare a H.G. nr. 857/2013.

4.1.5. Petenții fac referire și la argumentația folosită de către Comisia de soluționare a contestațiilor, **“Orice deteșare a personalului din sectorul privat în sectorul public conduce, în mod implicit la nivel național și instituțional, la majorarea cheltuielilor bugetare cu plata drepturilor salariale, ceea ce contravine scopului pentru care a fost emisă OUG nr. 34/2009”**.

4.1.6. Astfel petenții față de această argumentație în care se face precizarea prin detașarea de personal, în cadrul instituției, în condițiile interdicției instituite pentru organizarea de concursuri pentru funcțiile vacante, nu au fost create nici un fel de presiune pe buget, întrucât s-au încadrat în numărul de posturi stabilit prin Legea nr. 8/2013, preluând statul de funcții nr. 4/267 din 11.06.2004, preluate pentru detașări până la intrarea în vigoare a H.G. 857/2013. În acest context, posturile erau bugetate, iar schema organizatorică nu a fost modificată ci respecta în totalitate.

4.2. Susținerile părților reclamate

Susținerile Curții de Conturi a României

4.2.1. Prin adresa nr. 1690 din 05.03.2015 Curtea de Conturi a României arată că faptele sesizate vizează măsurile de la pct.II.2 din Decizia nr.36/01.09.2014, dispuse pentru înlăturarea abaterilor constatate în urma acțiunii de audit desfășurată de către reclamată, în perioada 28.04.2014 la Ministerul Afacerilor Externe.

În urma acestei acțiuni de verificare a fost întocmit Raportul de Audit financiar nr. G1/2497/31.07.2014. Conform prevederilor pct.260 din RODAS, auditorii publici externi au solicitat de la Institutul Eudoxiu Hurmuzachi pentru Românii de Pretutindeni, entitate subordonată Ministerului Afacerilor Externe, acte, documente și informații necesare pentru fundamentarea și justificarea transferurilor de fonduri publice în condiții de legalitate, regularitate, economicitate, eficiență și eficacitate.

Din verificarea modului în care această entitate a utilizat subvențiile acordate de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Afacerilor Externe, în concordanță cu obiectivele și atribuțiile prevăzute în acte normative de organizare și înființare ale Institutului s-a constatat că în anul 2013, angajarea, ordonanțarea, lichidarea și plata drepturilor salariale ale personalului, s-a realizat prin nerespectarea actelor normative în vigoare. Abaterea a fost consemnată la pct.1 pag.7-9 din Nota de constatare încheiată la Institutul “Eudoxiu Hurmuzachi” pentru Românii de Pretutindeni nr. B1476/30.07.2013, anexă la Raportul de audit financiar nr. G1/2497/31.07.2014.

În vederea valorificării constatrilor misiunii de audit, prin Decizia nr. 36/01.09.2014, emisă de către șeful Departamentului IV al Curții de Conturi, au fost dispuse 12 măsuri, pentru înlăturarea neregulilor financiar-contabile și a abaterilor de la legalitate și regularitate constatate.

4.2.2. Pentru remedierea abaterilor de la legalitate consemnate în Nota de constatare nr. B1476/30.07.2013, anexă a Raportului de audit financiar nr. G1/2497/31.07.2014, prezentate LA pct.10 din Decizia nr.36/2014, în temeiul prevederilor ar.33 alin 3 din Legea nr. 94/1992, republicată, s-a dispus măsura de la pct. II 2 din decizie.

4.2.3. Totodată precizează faptul că împotriva a trei măsuri dispuse prin Decizia nr. 36/2014, întrecare și cea de la pct.II.2 din decizie, conducerea Ministerului Afacerilor Externe a formulat contestația nr. H1/7886/06.10.2014, în temeiul pct. 204 din RODAS, care a fost respinsă prin Încheierea nr. 131/27.11.2014 de către Comisia de soluționare a contestațiilor din cadrul Curții de Conturi a României.

4.2.4. Ulterior împotriva actelor emise de Curtea de Conturi a României s-au formulat două acțiuni în contencios Administrativ de către reclamantii MAE, și Institutul Național Institutul "Eudoxiu Hurmuzachi" pentru Români de Pretutindenii, înregistrate sub numere de dosar 7494/2/2014 și 7522/2/2014 pe rolul Curții de Apel București, aflate în procedură de regularizare.

Reclamata solicită respingerea cererii și pe cale de consecință pronunțarea unei hotărâri prin care să se constate că reclamata nu a săvârșit o faptă de discriminare.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director reține că petenta invocă faptul că acordarea gradațiilor de merit la disciplina matematică față de alte discipline s-a făcut cu nerespectarea prevederilor metodologiei aprobate prin Ordinul nr. 4.893/10 noiembrie 2014.

5.2. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.3. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009, a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), "sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente sus menționate.

5.4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Astfel, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă. Curtea Europeană de Justiție a statuat că principiul egalității exclude că situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.

5.5. Din acest punct de vedere, Colegiul reține că petenții sesizează nerespectarea detașărilor cu distincție între mediul privat și bugetar.

5.6. În raport de aceste aspecte, atât din modalitatea în care este formulată plângerea cât și argumentele prezentate mai sus, rezultă că împrejurările invocate de petenți, ce ar presupune analiza obiectului dedus soluționării, sub aspectul discriminării, exced incidenței art. 2 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Această ipoteză poate decurge din statuarea Înaltei Curți de Casație și Justiție relativ la principiul egalității, prin care se arată că „nu ne aflăm în prezența unor situații analoage tratate diferențiat” însă în raport cu atribuțiile Colegiului, rezultă în mod special din natura fondului dedus soluționării C.N.C.D.

5.7. Colegiul director este de opinie că, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței de judecată în termen legal de la expirarea termenului prevăzut de lege pentru soluționarea cererii sale. Consiliul este chemat astfel să se pronunțe cu privire la conținutul Deciziei nr 36/01.09.2014 emisă de către Departamentul IV al Curții de Conturi în ceea ce privește abaterea nr.10 și măsura nr.II.2 dispusă pentru remedierea **abaterii nr.10** care are următorul conținut: *“angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata pentru anul 2013 a unor drepturi salariale au fost acordate fără respectarea cadrului legal aplicabil entității pentru personalul detașat din sectorul privat, de la societăți comerciale cu răspundere limitată, pe funcții care nu au fost aprobate de ordonatorul principal de credite”*

5.9. Ca atare, fondul problemei în prezenta speță este corelativ faptului că prezumțiile ce se nasc în cauză nu se circumstanțiază în legătură cu un eventual criteriu interzis de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată cât în legătură cu un aspect de legalitate, ceea ce plasează cazul în afara incidenței discriminării, așa cum e reglementată de art. 2 alin.1 sau alin.3 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Or, în exercitarea competențelor sale determinate de O.G. nr 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate pronunța asupra unor aspecte de legalitate din care poate decurge un eventual tratament diferit. Pentru a reține incidența unui atare scop sau efect, în prezenta speță, Colegiul ar trebui să se substituie instanței judecătorești pentru a analiza justificarea aplicabilității prevederilor legale și a actelor normative secundare, ca temei legal, în speța de față.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. aspectele sesizate nu intră sub incidența art. 2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată;
- 2 . clasarea dosarului;
3. se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii;

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI THEODORA – membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – membru

HALLER ISTVAN – membru

JURA CRISTIAN – membru

LAZĂR MARIA – membru

MANOLE FLORIN – membru

POPA CLAUDIA SORINA – membru

Redactat și motivat P.C.S.; V.F.

Data: 22.07.2016

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal de 15 zile, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.